

ми ранени. Стантѣ на хана бѣха заети отъ бѣженци изъ Царибродъ, само двѣ стаи бѣ завзело санитарното отдѣление, на една страна въ дюгения имаше нѣколко пишкюна и на тѣхъ на голитѣ дѣски лежахъ нѣколко отъ раненитѣ, а другитѣ на срѣдъ на голата земя. На срѣдъ имаше голѣмъ купъ съ слама, отъ която тегляха ужъ подъ раненитѣ, но въ купа бѣха се заровили здрави солдати налягали, и въобще имаше до стотина души въ дюкяна настърчели и нѣмаше яйце дѣ да падне, трима души имаше отъ солдатитѣ санитарни. Раненитѣ лжскаха, здравитѣ шумѣха и голѣма неразбория владѣаше. При Селтена въ стаята не се влѣзваше, бѣше тѣпкана съ разни непознати лица, които минуваха като принадлежачи на медицинския съставъ.

Счетохме за добръ съ Роа още тозъ вечеръ да се явимъ прѣдъ Княза и да му явимъ че „Червений Кръстъ“ наченва вече да дѣйствува.

Въ завръщание на квартирата, въ стаята при Селтена се непрестѣпваше, вѣнъ при раненитѣ тоже голѣма неразбория отъ солдатитѣ, раненитѣ по жално яукаха, а здравитѣ повече струпали. Поискахъ да ги убѣдя да испразднятъ залата, не би възможно. Минахъ при комендатина на срѣща да му се жалувамъ, не го намѣрихъ; намѣстника му ми каза, че солдатитѣ не могатъ да се извадятъ, защото сж отъ тия разбититѣ при Врѣча и Дѣсченъ кладенецъ, и утрѣ ще се сформирова въ нови дружини.

На връщание, Евреинъ чайджия бѣше се вмѣкналъ при солдатитѣ. Извадихъ го вѣнъ при ротата на съддатитѣ, накарахъ да накладатъ огънь токо прѣдъ вратата, да насѣдватъ около огъня и тамъ да черпи. Отъ раненитѣ по доносъ на санитаритѣ искали чай. Евреинътъ заяви че нѣма шикеръ, а че наиди, господине, дадохъ му два лева, той ходи нѣкадѣ донесе шикеръ, а като Евреинъ той донесе и ромъ. Подъ прѣдлогъ на черпение по-

вечето отъ солдатитѣ излѣгоха на вѣнъ, но послѣ па се връщаха вѣтрѣ, защото вѣнъ имаше ветъръ. Имахъ бурни расправии съ еврейна. Най-послѣ се откъснахъ отъ него съ петъ лева.

Роа се завърна не въ трезвено състояние. Прѣзъ раненитѣ налягалитѣ солдати бухнасе въ стаята на Селтена. Какъ се е смѣстилъ незнай, азъ осѣмнахъ безъ да мигна.

На 4-ий излѣзохъ рано изъ селото да видя за друга квартира. Не би възможно дѣ се намѣри друга по праздна и подходяща. Завърнахъ се, казвамъ на Селтена, че тука ще се остане. Здравитѣ солдати още влизахъ и излизахъ, но кждѣ обѣдъ бѣха поиспразнили залата, бѣше такава нечистота, що не бѣше ни за глѣдиние. Хванахъ четирма души да попричистятъ залата, да исхвърлятъ вѣхтата слама и да донесатъ нова, имахъ грижата да настаня нѣколко санитарни отъ тия що бѣха надошли изъ София. Нѣкой отъ тѣхъ на радо сърдце приеха, и мнозина се появиха желатели, но нѣмахми червени кръстове да имъ дадемъ, и тѣ бѣха отъ по долната класа. Които отъ поинтелегентнитѣ бѣха дошли съ Докторъ Цачева, нѣкои тоже искаха кръстове, но не се записваха при Червений. Освѣнъ това силно ме безпокояхъ съ политиканството си и неблагоприятнитѣ си съждения за войната. — Деньтъ се мина въ подобни суетения. До 18 души които записавъ ужъ като служители, нѣмахъ що да ядхъ, не се намираше. Купувахъ хлѣбъ отъ солдатитѣ, спрене, кашкавалъ отъ тукъ отъ тамъ. Нѣкои искахъ вино, други искахъ пари за фамилитѣ си, че ги оставили безъ пари, и като имъ недавахъ, отиваха да се шляятъ изъ селото. Привечеръ десетина души се прибраха около квартирата за ѣденіе, по испослѣ пакъ се растуриха.

Прѣзъ деня Роа се завърна само веднѣжъ и не го знаяхъ кждѣ ходи, ни какво прави. Селтенъ се распореджаше съ